

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 1

FEBRUAR 1949

4. AARG.

Generalforsamling

Den ordinære generalforsamling afholdes mandag d. 7. marts kl. 19 pr. i Parkteatrets selskabslokaler, Østerbrogade 79, Ø.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne aar.
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
4. Valg af formand og to repræsentanter (§ 8).
5. Valg af 2 suppleanter (§ 8).
6. Valg af 1 kritisk og 1 statsautoriseret revisor (§ 11).
7. Valg af 3 medlemmer til spilleudvalg for fodbold (§ 10).

8. Valg af 2 medlemmer til spilleudvalg for cricket (§ 10).

9. Eventuelt.

ad pkt. 4. Paa valg er B. Langvold, Anders Henriksen og Henri Olsen. Langvold ønsker ikke at modtage genvalg.

ad pkt. 5. Paa valg er Albert Olsen og Sv. Pedersen.

ad pkt. 6. Paa valg er Edvin Hansen og Chr. Mortensen.

ad pkt. 7. Paa valg er Albert Olsen, Leif Knudsen og Hans Colberg.

ad pkt. 8. Paa valg er Hans Rasmussen og Erik Larsen.

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive og passive medlemmer mod forevisning af gyldigt medlemskort for 1949.

Til medlemmerne...!

Som følge af ændringer i gadenavne og husnumre nogle steder i postdistrikterne SV og Valby har det vist sig vanskeligt for inkassatoren at finde de derboende medlemmers nye adresse. Vi anmoder derfor disse medlemmer snarest til kontoret at opgive denne nye og nøjagtige adresse.

Vi benytter lejligheden til at henlede medlemmernes opmærksomhed paa, at udmeldelse af klubben skal være indsendt skriftligt senest 14 dage før kontingentperiodens udløb.

Udmeldelser, der ikke indgaar rettidigt, foranlediger saavel kontoret som inkassatoren unødigt arbejde og tidsspilde.

Fra Guldpen

Efter ca. 2 aars lange og besværlige forhandlinger i to forskellige udvalg ser det nu ud til, at der omsider er enighed om nogle ændringer i DBUs love, og at de kan vedtages paa det kommende bestyrelsesmøde med baade provinsens og Københavns stemmer. At forhandlingerne har været langvarige og besværlige skyldes ikke de københavnske repræsentanter i de udvalg, som har haft sliddet med at finde frem til den endelige udformning, men udelukkende provinsens repræsentanter. Jeg maa maaske minde om den kranke skæbne, der blev det første udvalgs arbejde tildelt og om den lidet flatterende rolle provinsrepræsentanterne spillede i hele den historie. Senere fulgte den højst ulovlige og skandaløse »demonstration« paa DBUs sidste bestyrelsesmøde, altsaa altsammen noget, som ikke skal optrevles igen, men som man ikke saa let glemmer herinde alligevel. En optræden som i og for sig var af en saadan karakter, at københavnerne havde været berettiget til ikke oftere at sætte sig ved et forhandlingsbord med de ansvarlige for det, som skete.

Men nu er man altsaa kommet til et resultat for anden gang i løbet af et aar, og tilbage er saa blot at haabe, at provinsens repræsentanter ikke een gang til faar paa »snuden«, naar de kommer hjem til deres kolleger i de respektive lokalunioner, men at de virkelig denne gang har deres mandat i orden.

— — —

Det har som sagt været en lang og temmelig kedsmelig historie, men af og til dog oplivet af det kære »Idrætsbladet«s kommentarer, gode raad og sikkert meget retfærdige harme paa provinsens

vegne. Og heller ikke nu ved »forliget«s afslutning skal vi savne bladets bemærkninger. Jeg citerer følgende, som stærkt minder om Willbour Nielsens pen:

»— — Det er blevet moderne, at blade og deres medarbejdere slaar sig for brystet, naar en eller anden spaadom eller et eller andet forslag bekræftes eller føres ud i livet. Det maa da ogsaa være »Idrætsbladet« tilladt i al ubeskedenhed at tage en part af æren for det nu opnaaede forlig om DBUs love. Vi finder ikke, at forslaget er tilbundsgaaende nok, og at alle skævheder i administrativ henseende er rettet, men vi kan paa den anden side godt se, at det, som landet laa, var det bedst opnaaelige. Siden hin dag, da Leo Frederiksen udsendte sine nytårstanker og dermed ofrede sin formandspost i DBU, har »Idrætsbladet« ikke forsømt nogen lejlighed til at holde sagen frisk. Det har irriteret grænseløst nogle steder, naar vi har vidst at fortælle den fulde og uomgængelige sandhed om forhandlingerne bag de lukkede døre, og vi er igen — ubeskedent sagt — i den tro, at vore oplysninger har forpurret en enighed, der maaske tidligere kunne være opnaaet, men paa et betydelig ringere grundlag end nu — —«

Og lidt længere nede:

»— — Vi kan tilsiige vor støtte til det samarbejde til dansk fodbolds gavn, det nu opnaaede forlig forhaabentlig bliver indledning til, og samtidig vil vi ikke undlade at understrege, at vi fortsat er paa vagt over for misligholdelse eller omgaaelse af forliget — —«

Dersom man altsaa ikke har vidst det før, saa ved man nu, hvortil en eventuel lykønskning og laurbærkrans skal sendes. Og man maa forvente, at d'herrer fra bladet af »provinsen« indstilles til dansk boldsports højeste anerkendelse: Guldemblemet. Samtidig maa man for retfærdighedens skyld haabe, at bladet tænker venligt paa den mand, der til trods for løfte om tavshed under udvalgsarbejdet, saa tjenstvilligt til stadighed har informeret bladet. Ikke, som det skal forstaas, til irritation over at enkeltheder af udvalgsarbejdet sivede ud, men en irritation, der alene bunder i, at en voksen mand ikke kan være loyal og holde et afgivet løfte. For han kan vel ikke nøjes med at sole sig i glansen af eventuelle medaljer.

Og saa tror jeg, at man, ihvertfald for københav-

Walter Christensen

INGERSLEVSGADE 126 ✕ TELEFON VESTER 4078

**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

nernes vedkommende, er »Ildrætsbladet« dybt taknemmelige for det tilsagn om støtte til samarbejde, som bladet saa smukt giver udtryk for. Det ville da ogsaa være unaturligt andet, om ikke vore f ø r e n d e penne inden for sports-journalistiken til enhver tid ville bakke et saadant samarbejde op og være paa vagt overfor »misligholdelser«. Som afslutning paa det hele kunne jeg lide at citere bladet endnu en gang med nogle ord hentet fra det samme nr. i en kommentar til samme emne af bladets redaktør. De lyder:

— Nej, hør, kære læser, der er da virkelig ingen grund til at afbryde dette eventyr med Deres sarkastiske latter —.

Red.

Om de glidende tacklinger

Vi lovede i sidste nr. af medlemsbladet at bringe en udtalelse fra en af vore lovkyndige. Vi forelagde problemet for kontorchef Jacques Hermann og havde den glæde omgaaende at modtage nedenstaaende besvarelse, som vi siger hr. J. Hermann tak for.

Naar f. eks. to spillere gaar op for at heade, kan den ene komme ned igen med et »flækket øjenbryn«, og det kan ske, at der bliver brækket et ben, uden at nogen af spillets skrevne eller uskrevne love er bleven overtraadt. Der er saaledes en vis fare for tilskadekomst ved normalt fodboldspil som ved vel nok al anden sport. Naar fodboldlovene forbyder farligt spil, kan der ikke herved være sigtet til det normale spil, da loven selvsagt ikke vil forbyde dette. Det loven forbyder kan derfor kun være spil, der forøger den normale risiko for at komme til skade.

Det maa herefter være givet, at naar en spiller i fuld fart løber til for at sparke og muligvis vil slaa en kuldbøtte og brække halsen, hvis en af hans modstandere sætter foden paa bolden eller sparker væk, maa modstanderen alligevel gøre dette, da det umuligt kan være normalt fodboldspil at lade en modstander sparke i fred, naar man kan forhindre det ved med foden at spille bolden, der er paa jorden.

Den glidende tackling er herefter lovlig, selvom der er en risiko for, at den mislykkes, saa at modstanderen falder over det fremstrakte ben, naar

blot hensigten alene er at tackle, d. v. s. enten at blokere bolden eller spille den, saa at den derved kommer ud af modstanderens besiddelse. Den erfarne dommer kan altid se, om en glidende tackling er et skalkeskjul for et benspænd, og hvis tackleren ikke har en rimelig chance for at naa bolden, vil dommeren sikkert skønne, at forsættet ikke var tackling men benspænd.

Efter den senere tids udvikling maa det desværre tilføjes, at spørgsmaalet, saafremt DBUs lovforklæringsudvalg faar lejlighed til at tage stilling til det, kan blive besvaret i modstrid med ovenstaaende, men den tid den sorg!

Jacques Hermann.

Efter ovenstaaende mente vi det rigtigt at afæske en dommer hans mening, og vi henvendte os til Valdemar Laursen for at høre hans mening om problemet.

Vi siger hr. Laursen tak for følgende svar:

Indledningsvis vil jeg gerne anføre, at indtil for 2 aar siden var det forbudt i svensk fodbold at praktisere de saakaldte glidende tacklinger, men efter Norrköpings besøg i England 1946 blev svenskerne klar over, at de maatte ophøre med at haandhæve denne »hjemmelavede« regel, saa nu er denne spillefacon tilladt overalt paa kontinentet saavel som i England.

Hans Colbergs artikel om dette emne tilstræber en understregning af, at specielle glidende tacklinger — de, der forsøges ude paa banen, hvor farten paa den spiller, som bliver udsat for tacklingen, er større end i banens hjørner — er farlige og forkastelige. Hans motivering er, at saafremt tacklingen kommer for sent og rammer modspilleren over benet, i stedet for at komme foran bolden eller paa bolden, opstaar et risikomoment.

Mig forekommer det uoverensstemmende med almindelig tankegang, at en dommer skal bedømme en glidende tackling i et hjørne af banen anderledes end en tilsvarende paa midten af banen. Man bør skelne mellem den tackling, der foretages af en spiller, som er ude af spillet eller næsten ude af spillet (bagved spilleren med bolden), og den, hvor en spiller er saa tæt inde paa livet af spilleren med bolden, at han maa tillægges en stor chance for at kunne prikke bolden væk ved hjælp af en glidende tackling. Det førstnævnte maa efter min mening karakteriseres ikke blot som hasarde-ret, men direkte farligt spil, fordi tacklerens mulig-

Baby House

Frederiksborggade 25
Byen 2555

... har Barnevognen De søger

Barnevogne med *Staalkasse* — forchr. Udstyr — eng. Voxdug — Svane- eller Vendestyr i den helt gamle Udførelse. De bør se ind og evt. sikre Dem en af disse Vogne.

Lille Udbetaling — smaa Rater. Klapvogne, Dukkevogne og Baby-Udstyr sælges paa Rate.

hed for at ramme bolden er minimal for ikke at sige lig nul, medens det andet — uanset, hvor paa banen det foregaar — ikke kan straffes, selv om udgangen af tacklingen bliver, at boldens indehaver, samtidig med at bolden fjernes fra hans fod, ramler omkuld. Saa snart tackleren klart lægger for dagen, at det er hans hensigt at spille bolden — og det kan man som regel se — og intet uforudset indtræffer, som skal bedømmes som lovstridigt, kan hans handlemaade ikke kritiseres — heller ikke om han er saa uheldig at ramme modstanderens ben, da dette da er uforsætligt.

Meget betydningsfuldt er det, naar dette emne diskuteres, at man ikke glemmer fordelsparagrafen, der gælder til enhver tid. Med andre ord: et u hensigtsmæssigt forsøg paa tackling skal uanset udfaldet ikke straffes, hvis det er til fordel for spilleren med bolden, at spillet gaar videre.

Spilleren, som agter at tackle glidende, maa have en rimelig position i forhold til spilleren med bolden (paa siden af denne), for at et forsøg kan tolereres, og har han det, er hans tackling berettiget. Teknisk velfunderede spillere, som tillige er udstyret med et fornemt boldøje, formaar først og fremmest at anbringe sig saa tilpas paa siden af modspilleren med bolden, at chancerne for et godt udfald af en glidende tackling er til stede, og desuden rammer de i langt de fleste tilfælde bolden rent, fordi de sætter ind i rette øjeblik.

Det er kun naturligt, at en holdfører fremsætter sine personlige meninger om forhold, han kunne ønske ændret, men jeg tvivler paa, at Hans Colberg kan udvirke, at glidende tacklinger omkring midten af banen skal straffes, naar de har karakter af farlighed efter hans mening. Et spark over benet — særlig det bageste — er nederdrægtigt ubehageligt, men dommerens skøn vil altid være afgørende, — bestemte regler kan ikke laves for tilfælde af den art. Og rummer ikke mange andre forhold under en fodboldkamp tilsvarende faremomenter, uden at man forsøger paa at hindre dem ved lovfæstelse?

Med venlig hilsen
Vald. Laursen.

Smaaklip

B. T. skrev 24. december, medens Pløger forhandlede om kontrakt:

— Naar Pløger nu ogsaa forsvinder, har Frem mistet fire mand af sin i sin tid saa stærke angrebs-

kæde, og landsholdet to af sine bedste forwards. Dertil kommer, at Carl Aage Præst har proklameret sin Overgang til de professionelles rækker. Og endelig er det aldrig godt at vide, hvad der kan komme ud af ABs Spaniensrejse. Spansk fodbold skal være endnu mere pengestærk end den italienske. — **Jo, det gaar godt. Det var da et held, at DBU i sommer ofrede et par hundrede tusind paa at bringe vore spillere i olympisk — og professionel — form.*)**

— — —
Ekstrabladet d. 28. december i en artikel: Hvorlænge skal vi være fodboldmarked?:

— **De fordømte Olympiske Lege**, som vi udelukkende gik med til som demonstration af samhørigheden efter krigen. Vi vidste jo godt i forvejen, at der havde vore fodboldspillere intet idrætsligt at gøre. Forretningsmæssigt saa meget desmere. Det vil vi faa at føle 10 aar frem i tiden. Hvis kvaliteten da holder. Men naar Bronée og Kaj Christiansen er fine salgsvare i dag, vil vort marked sikkert være søgt langt frem i tiden. **Fæle London!*)**

*) Udhævelserne af os. Ja, — i vide kredse ønsker man i dag, at man havde lyttet lidt alvorligere efter Frem's indvendinger mod deltagelsen.

— — —
Idrottsbladet d. 21. januar efter Gunnar Nordahl's overgang:

Svenske Fiat-kroner og sortbørsdollars betaler Gunnar Nordahl skriver »Gazetta«. Som bekendt var FC Milano og Juventus haarde konkurrenter om danskeren Pløger, og Turin-holdet trak det længste straa. Nu meddeler vor kollega, at Juventus rakte en hjælpende haand til Milan. Sekretæren Agnelli skal saaledes personligt have ringet til Fiat's repræsentant i Stockholm (direktøren for Fiat-fabrikerne i Turin er identisk med Juventus' formand) og bedt ham udbetale den første halvdel af Nordahl's penge, hvorpaa, mener bladet, Milan har maattet skaffe den resterende del dels til officiel kurs, dels til sort-børs kurs.

— — —
DIF's formand Leo Frederiksen i en artikel i B. T. d. 26. januar, hvor han anklager den danske sports-journalistik for delvis at misrøgte sin opgave. I et stykke om de mange skrivelser om de »overgaaede« spillere, hedder det:

»— Det er nyhedsstof, det er delvis sensationelt, det er godt stof, og jeg anerkender, at det er et stof, som ingen sportsredaktion har lov til at lade lade

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagervej 11

Chr. 689

Chr. 14758

ligge, vel at mærke saa længe stoffet er sensationsstof (nyhedsstof), men naar det udarter til en ligefrem sensationskrig mellem de forskellige sportsredaktioner om at skaffe reportage om disse unge menneskers private forhold, naar det fører til daglige alenlange og meterbrede artikler om deres gøren og laden i udlændighed, om, hvad de spiser, hvor de har været, hvordan de har sovet og en gang imellem ogsaa om, hvordan de har spillet, og naar det hele gang paa gang fremstilles som rapporter fra ulykkesstedet for den kolossale ulykke, der er overgaaet dansk idræt og selvfølgelig specielt dansk fodbold ved disse unge menneskers overgang til professionalismen, saa forekommer det mig, at sportsredaktionen har overskredet den foran omtalte rimelige margin for afvigelser fra de ideelle linier for deres virken til fordel for de økonomiske betonedede i en saadan grad, at der efter min mening kan tales om økonomisk rovdrift.«

Er det ikke »sensationelt« ved indholdet, saa er det ihvertfald et sensationelt langt »punktum«. Skrevet for idrætsmænd i god kondition, ellers vilde man tabe pusten. S.

Cricket

Et engelsk crickethold har i de sidste maaneder turneret i Sydafrika og spillet en lang række matcher og indtil nu tre af de fem fastsatte testmatcher. I de kampe, som blev spillet før testmatch nr. 1, viste englænderne stor styrke og spillede et meget underholdende spil, hvor der blev lukket i mange tilfælde for at fremtvinge en afgørelse, det er jo en af anføreren **F. G. Mann's** gode sider, at han ikke er bange for at løbe en risiko.

Under disse kampe scorede store halvlege, og naturligvis blev det **Denis Compton**, der kom med

sin hidtil største score, idet han mod North Eastern Transvaal scorede 300 runs, og som en reporter skrev i en engelsk avis: »Man ville ikke tro det, hvis man ikke havde set det.« **Compton** scorede nemlig disse 300 runs paa 3 timer og 3 minutter! Under spillet raabte de indfødte paa de pladser, som selvfølgelig ligger langt fra banen: »Give us a six, Baas, give us a six«, og **Compton** er en flink mand, saa han aabnede og sendte en sekser fløj-tende ud over tilskuerne, ja, det kan nok varme en gammel »hitter« om hjertet at høre en saadan historie.

Den første test-match i Durban vandtes af englænderne, men det var kun efter en nervepirrende kamp. England skulle i sin anden halvleg score 128 points paa godt to timer, og det lykkedes, men kun ved at **Gladwin** og **Bedser** paa kampens sidste bold løb en leg-bye, som var saa hasarderet, at det nærmest var et mirakel, at de naaede det.

Den anden test-match spillede i Johannesburg og endte uafgjort. England battede først og scorede 608, de tre højeste scores var **Len Hutton** 158, **Cyril Washbrook** 195 og **Denis Compton** 114. **Hutton** og **Washbrook** satte ny verdensrekord for 1. gærde i test-cricket, idet de naaede 359, før deres partnerskab blev afbrudt, og det var typisk for **Washbrook**, at han blev grebet ud helt ude ved grænsen, da han prøvede at slaa en sekser for at passere de 200. Syd-afrikanerne battede imidlertid saa langsomt og defensivt, at de klarede tiden ud og dermed uafgjort.

Ogsaa den tredje test i Cape Town endte uafgjort, trods det at **Mann** prøvede paa at faa en afgørelse ved i anden halvleg at lukke med et overskud paa godt to hundrede og med en spilletid paa lidt over 2 timer tilbage. Men Syd-afrika tog ikke handsken op, men spillede kun paa uafgjort.

De resterende to test-matcher spilles i februar og vil blive omtalt i næste nummer af medlemsbladet.

Sir **Don Bradmann** har nu faaet overrakt en check for sin benefice-kamp, og det blev ialt til ca. 10.000 pund.

Denis Compton har benefice-sæson i aar, og forberedelserne i England er i fuld gang, man venter, at hans udbytte vil blive op imod £ 25.000! Det er en halv million kroner skattefri!

h. o.

N.C. - TRYKKERIET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

✧ SENIORES ✧

Det lakker nu mod vinterens ende, og snart staa foraarsturneringen for døren, og man kan vel roligt sige: et af de mest spændende foraar vi endnu er gaaet ind til. Vi skal jo i aar finde erstatning for de fire bortdragne forwards; det er selvfølgelig vanskeligt pludseligt at skulle finde spillere til næsten en hel forwardrække, men spilleudvalget er ved godt mod, og naar man har set den lyst, de unge spillere har udvist i de sidste seks uger, stiger troen paa, at vi igen skal faa sammenspillet et hold, der kan hævde klubbens traditioner.

Hvorledes holdet vil komme til at se ud, er det endnu for tidligt at udtale sig om, men vi har jo allerede spillet mod B 93 og har endnu en række træningskampe, hvori forskellige opstillinger vil blive prøvet.

Men det er jo ikke alene 1. hold, der skal reorganiseres, det bliver hele vejen igennem, der skal flyttes om paa brikkerne. Dette vil igen sige, at vi faar brug for hver eneste af vore spillere, og spilleudvalget opfordrer kraftigt alle til at møde op til træningen, saa vi i hvert fald paa det punkt staa veludrustede.

Af træningskampe har vi faaet arrangeret følgende:

Søndag den 20. februar kl. 10 paa Frem's baner mod Fremad, A. med tre hold.

27. februar kl. 10 paa Frem's baner ligeledes med tre hold mod B 1903.

6. marts spiller 1. hold mod Skovshoved og 2. og 3. hold mod 1908, alle paa vore baner kl. 10.

Og endelig den 13. marts tager 1. hold til Helsingør og 2. hold til Kalundborg.

Det er, hvad der i øjeblikket ligger fast, og vore medlemmer kan altsaa herigennem faa lejlighed til at danne sig et indtryk af holdenes sammensætning, før det søndag den 20. marts gaar løs med den mere alvorlige del.

Jeg vil slutte med at ønske alle vore aktive velkommen til foraarssæsonen 1949 i haabet om, at vi ved fælles hjælp kan føre klubben videre, kammeratligt og sportsligt, ad det gamle spor.

h. o.

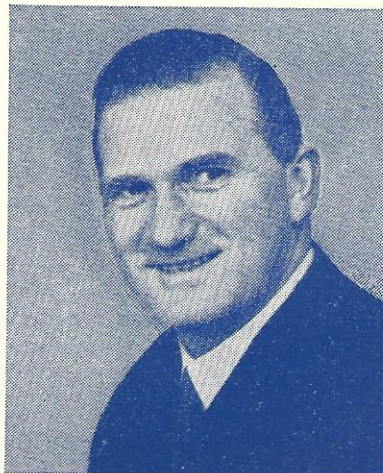
Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

50 aar

Tirsdag den 11. januar indtraadte et af vore kendte medlemmer i de voksnes rækker, idet **Edvin Hansen** denne dag fyldte 50 aar.

Edvin blev medlem af Frem i 1913 og kom paa klubbens 1. hold i 1917, hvor han spillede 79 kampe paa praktisk talt alle pladser i forwardkæden.

Den mest kendte periode paa 1. hold var vel i sammenspillet med Sophus Nielsen, og hvor Sophus' herlige tilraab: vi'ere, E'vin! sikkert havde sin andel i succes'en.

Som medlem af Frem's bestyrelse og matchkomité har Edvin Hansen i sin tid gjort en god og fortjenstfuld indsats og som formand i Frem Old Boys har han sine kammeraters fulde tillid.

Det skal ogsaa nævnes, at Edvins orden og pæntlighed gjorde ham selvskreven til posten som revisor i Frem, og desforuden har han tid til at træne med lagkagedrengene.

Vi er mange, der sætter stor pris paa dig, Edvin, og det er vort ønske, at du i mange aar endnu vil bevare interessen for vor gamle klub.

G. H.

80 aar

Fredag den 11. februar fyldte klubbens ældste medlem Aug. Møller Sørensen 80 aar.

M. S. er i ordets forstand en gammel kæmpe, hans stoute skikkelse udstraaler energi og lader haant om alderen. Den mindste skrift læser han med største lethed uden briller og som fortæller om fodbold fra 80'ernes tid og til dato er han uforlignelig.

Paa vort spørgsmaal om Frem's øjeblikkelige situation siger Møller Sørensen:

Jeg kan naturligvis ikke følge klubbens arbejde over en bred front, men jeg ved, at der er saa megen god ungdom i klubben, at jeg ikke nærer tvivl om, at traditionerne nok skal blive holdt i ære.

Jeg mener ikke, man kan bebrejde de spillere

noget, der tog chancen for at forbedre deres økonomiske kaar.

Stjernespillere kan ikke undværes i sporten, men jeg sætter dog holdspillet i højsædet, det giver større glæde ved spillet.

Et godt holdspil og en god anfører er to faktorer, som er meget væsentlige for resultatet, jeg mindes selv med stor glæde vor anfører Axel Byrval, han var enestaaende.

Paa vort spørgsmaal om hvordan en 80-aarig faar dagen til at gaa? ler Møller Sørensen og svarer: Tak! Jeg holder formen ved at gaa lange ture og herhjemme hygger jeg mig med min kone og mine bøger, hvor navnlig sportslitteraturen har min store kærlighed.

Og med mange lykønskninger fra klubben forlader vi den afholdte fødselar.

G. H.

. . . Af vor post

Johs. Pløger skriver:

Turin, 24.-1.-49.

Kære kammerater!

Jeg sender hermed en hilsen fra Italien, hvor jeg befinder mig udmærket, og saa vil jeg gerne

sige, at fordi jeg har forladt FREM, haaber jeg ikke, det bliver for bestandig, og mine tanker vil altid være hos jer, naar I spiller.

En særlig tak vil jeg rette til lederne, trænerne og alle mine holdkammerater, for uden denne dygtige stab ved jeg udmærket, at jeg ikke var naaet saa langt som jeg er i dag, og det vil jeg aldrig glemme.

Efter de faa kampe for Juventus i 1903 trøje, kan jeg ærligt sige, at jeg endnu ikke føler mig rigtigt hjemme, men det gaar vel over, særligt naar man har en klubkammerat paa samme hold. Her hos Juventus ved de ikke alt det gode, de skal gøre for mig, saa jeg har ikke noget at klage over, men har man først et FREM'erhjerte, er det ikke let at omstille sig.

Jeg vil lige fortælle, hvordan vi faar dagene til at gaa. Søndag kamp kl. 14,30, og denne dag mødes vi i klubbens restauration og spiser sammen, medens der snakkes taktik, lige indtil kampen skal begynde. Mandag er fri, tirsdag bad og massage, onsdag haard træning, torsdag træning, fredag let træning og lørdag bad og massage, saa I kan jo nok se, at det er bare med at give den en ekstra tand, dersom man skal komme i samme form som hjemme.

Til slut vil jeg ogsaa gerne sende en venlig hilsen til alle vore passive medlemmer for den støtte, jeg altid har haft af dem i Idrætsparken, naar de opmuntrede mig med deres »heppen«.

Hilsen til alle derhjemme.

Johs. Pløger.

Kaj Christiansen sender os sit andet brev og skriver:

Paris, 24.-1.-49.

Kære kammerater.

Der bliver sludret fodbold her ude i Stade Francais' villa, hvor Børge og jeg bor, vi har nemlig besøg af svenskeren »Garvis« Carlsson og Kai Hansen. »Garvis« spiller som amatør for »Stade« og skal være her til 1. april. Kan han faa et fornyet tilbud fra Italien, gaar han over. Hans første kamp for os var i cup'en mod Ales, som blev spillet paa neutral bane i Lyon. Kampen endte 1—1 og omspillet 0—0. Senere har vi slaaet turneringens førende hold Lille med 1—0, og i en omkamp mod Ales vandt vi 7—3 efter at den ordinære spilletid endte 3—3. Mod Kai Hansens klub Colmar vandt

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

vi 5—2, og den sejr fejrede vi med en flaske champagne her i den »nordiske blok«, som de kalder »Stade«s villa, og saa blev der sludret fodbold. Jeg med mine fem landskampe havde ikke meget at skulle sige mod Kaj Hansens 27, Garvis's 24 og Børgeres 11, saa jeg maatte sidde og lytte til deres bedrifter. Lidt ros faldt der dog af til mig, de syntes, at jeg aldrig har spillet bedre, end jeg gør i øjeblikket, og det er maaske ogsaa rigtigt og skyldes efter min egen mening, at jeg er blevet mere »fræk« paa banen. Jeg spiller innerwing, og jeg har faaet en saadan selvtillid, at jeg ikke er bange for at holde paa bolden og tage en dribbling.

Jeg længes hjem, jeg længes efter at springe paa cyklen og køre til FREM, og efter træningen faa en sludder med kammeraterne. Jeg forstaar Erling, han føler sig ensom i Strassbourg, jeg har dog Børge, og det siger ikke saa lidt.

Ja, — det var herlige tider i FREM, det var skønt, naar vi havde spillet og bagefter diskuterede kampen i et kammeratligt samvær.

Naa, — man bliver sentimental, naar man er saa langt væk fra det hjemlige. Rejser Børge til Spanien, som der er tale om, er min karriere som proff. her i Frankrig ogsaa slut, det er for trist at være alene uden en dansk kammerat, og det er ogsaa ved at blive for ensformigt med al den træning. Akkurat det samme sagde spillerne i Scotland, da FREM var deroppe sidste sommer.

Jeg løj, hvis jeg fortalte, jeg ikke havde set en natklub i Paris og alle de skønne piger, og saadan et sted ville man maaske ikke føle nogen hjemve, men det er farlig sport. Folk er begyndt at hilse paa mig inde i Paris, og fik klubben at vide, jeg havde været paa en saadan tur, vilde der omgaaende blive tildelt mig en bøde. Men der er ingen fare for, at jeg overrender Paris, jeg har 15 km derind, og desuden er der saa vanvittigt dyrt, at man betænker sig flere gange, før man tager turen.

Vor næste kamp er den 30. januar og er i cup'en, hvor vi har været saa uheldige at trække et af de stærke 1. divisionshold, vinder vi den, er der endnu 16 klubber tilbage, saa der er lang vej til en pokalfinale.

Til slut de bedste hilsener fra Frankrig og held og lykke i det nye aar. **Kai.**

Gennem formanden har Erling Sørensen bedt medlemsbladet viderebringe en venlig hilsen til alle medlemmer med de bedste ønsker for det nye aar. **Red.**

Fra brevkassen

Forleden dumpede følgende brev fra et herværende idrætsblad ind i vor brevkasse. Da vi for tiden er udgaaet for frimærker, beder vi om undskyldning for, at vi besvarer brevet her i bladet:

1. Agter klubben at indføre brugen af numre paa trøjerne i lighed med svenske og engelske klubber, og i saa fald hvornaar?

2. Hvis klubben allerede benytter disse numre, hvornaar blev disse da indført og benyttet første gang?

3. Har De nogen erfaring for, at numrene er en hjælp for publikum og presse?

4. Hvordan stiller klubben sig til opvarmningen før kampen (den olympiske opvarmning)?

5. Har klubben nogen erfaring for, at denne opvarmning har givet klubben en fordel fremfor modstanderne?

6. Hvis klubben ikke bruger opvarmningen, tænker De da paa at indføre den?

Spørgsmaalene bedes venligst besvaret saa fyldestgørende som muligt, og jeg forventer Deres svar inden længe. Paa forhaand tak for Deres villighed.

— — —

Ad 1 og 2: Hvornaar vi indførte disse numre kan ikke siges nøjagtig, men det ligger vel 20—30 aar tilbage.

Ad 3: Det kan vi ikke tænke os, at de har været. Til gengæld har de været til uvurderlig hjælp for vore spillere, naar de skulle finde deres trøjer og for vaskerimanden, naar han skulle vaske dem.

Ad 4: Saa absolut paa det standpunkt, at der maa helst være varme i omklædningslokalerne før kampene, særlig i de kolde maaneder. Om det netop er olympisk opvarmning, som er det rette, har vi ingen erfaring for.

Ad 5: Det har vi ikke, men vi kunne tænke os, det maa være en fordel, saafremt vore modstandere maatte klæde om i et hundekoldt lokale og komme tænderklaprende paa banen.

Ad 6: Vi bruger opvarmningen og agter at vedblive dermed, saalænge vi kan faa tildelt indkøbstilladelser til brændsel.

Med venlig hilsen

S.

Five-a-side

Det første forsøg paa at skabe en afslutning paa efteraarssæsonen med en rask five-a-side turnering kan rent fodboldmæssigt siges at være blevet en succes, vi mønstrede 10 hold og havde vore passive medlemmer mødt i forhold, havde det været den helt store succes, men tilskuerne svigtede fuldkomment vort arrangement, og selv om det var koldt og stormfuldt, kunne medlemmerne godt have udvist større interesse.

Naa, spillerne morede sig tilsyneladende glimrende, og efter en række spændende kampe naaedes finalen af Holger Olsens og Leif Tønnesens hold, og den blev en fight til sidste aandedræt, der maatte ekstratid til, før de fem vindere var kaaret, og det blev Leif Tønnesen, Ulf Østberg, Peter Hansen, Henning Jensen og Poul Jensen, der løb af med de 5 ænder, som var udsat i præmie.

Efter kampene spise vi vor medbragte mad og tilbragte et par timer i hyggeligt og kammeratligt samvær. **h. o.**